

СТРАХЛИВА ДРУЖИНА

КОЛЕДНА ПРИКАЗКА

Тази година тъкмо срещу Коледа изгрѣ топло слънце. Развесели се цѣлото село.

Отвѣнъ-двора имаше високо бунище. Отъ прѣсния торъ се издигаше пара, като отъ нѣкоя пещь. Тамъ бѣше се насьбралъ пернатъ народъ отъ цѣлата махала. Кокошки, гжски и патици ровѣха топлия торъ и кълвѣха зърна. Единъ пуйкъ бѣше разперилъ опашка, надуваше се и крачеше наоколо важно-важно.

Малкото котенце Мачо излѣзе отъ къщи и радостно разгледа наоколо. Страшно му се искаше да се повесели при другитѣ. Но какъ да измокри въ снѣга кадифенитѣ си пантофки!

Мачо измяука веднажъ-дважъ и се реши. Подскочи до плета, покатери се и тръгна по пржитѣ.

Шомъ го съзрѣха отъ буни-

щето, всички нададоха викове противъ него. Пуйкътъ кълончеше и махаше глава. Гжискътъ протѣгаше дълга шия и съскаше. Патиците крѣкаха, а пѣтелътъ кукуригаше и плѣскаше криле.

— Бѣгай! Бѣгай отъ тукъ! Бунището е нашо! — крешѣха всички.

Но Мачо бѣше голѣмъ храбрецъ. Той скочи при тѣхъ, изправи се, замаха съ преднитѣ си крачка и се провикна изъ цѣло гърло:

— Мяуу! Мяууу! Приятели, какво сте се развикали противъ мене — азъ ви нося страш-

на вѣсть.

— Какво? Какво? — запитаха всички и млѣкнаха изплашени. — Страшна вѣсть ли? Каква е тя? За кого е?

— За пуйка, за гжска и патиците. И за тебѣ, Пѣтъло. Утре всички ще ви заколятъ

